

MODLITWA

w pierwszą sobotę miesiąca

5

luty 2017

www.zr.diecezja.pl

MYŚLI DO HOMILII

1. „Apostołowie zebrali się u Jezusa i opowiedzieli Mu wszystko, co działali i czego nauczali” – czytamy w dzisiejszej Ewangelii. Wcześniej Jezus posłał ich po dwóch dając im wskazania, co mają czynić. Powrócili zmęczeni, ale przejęci i radośni. Wypełnili powierzone im zadanie, nauczali i uzdrawiali. Zapewne ich posługa miała jakiś wpływ na to, że do Jezusa garnął się coraz większy tłum. Oni przecież opowiadali o Jezusie i działali w Jego imieniu. To było ich ważne zadanie. Mieli pomóc ludziom odkryć i przyjąć prawdę o Jezusie, Mesjaszu i Zbawicielu.

2. Na Jezusa wskazuje nam najpierw Maryja. Ona prowadzi do Niego i uczy żyć na co dzień z Nim. Maryja nie chciała w żaden sposób kierować uwagi na siebie, lecz pokazywać wszystkim Jezusa. Mówiła: „Czyńcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2,5). Dziękujemy Maryi za Jej przykład życia i dane nam wskazania. Chcemy Ją naśladować, a także wynagradzać Jej niepokalanemu Sercu za wszelkie zniewagi i lekceważenie, jakich doznaje od ludzi. W objawieniach, jakie miała Łucja z Fatimy, na pierwszym miejscu wymieniona jest potrzeba wynagrodzenia za bluźnierstwa przeciw Niepokalanemu Poczęciu Maryi. Dziś chcemy szczególnie wynagradzać za te właśnie grzechy. Są one różnorakie. Człowiek może zapomnieć o tym niezwykłym darze, jaki Maryja otrzymała dla siebie i dla nas. Może tego daru nie doceniać i go lekceważyć. Pograżając się w takim postępowaniu może dojść do tego, że wyśmiewa ten Boży dar, poniża go i wypowiada przeciw niemu bluźnierstwa. Dziś chcemy w sposób szczególny wynagradzać Sercu Maryi, Niepokalanie Poczętej za te grzechy.

3. Chrystus dokonywał wielu cudów. Uzdrawiał, uciszał burze, rozmnażał chleb. Również Apostołowie otrzymali od Pana moc czynienia cudów. Wcześniej jednak Bóg dokonał jeszcze większego dzieła. Mocą przewidzianych zasług Jezusa, zachował Maryję od grzechu pierworodnego. Ten cud jest szczególnie godny podziwu i uwielbienia.

MEDYTACJA O TAJEMNICY RÓŻAŃCA

W pierwszą sobotę lutego stajemy wobec Chrystusa głoszącego Ewangelię i wzywającego do nawrócenia. Wsłuchajmy się w wypowiedane słowa medytacji i modlitwy, by rozważyć je później w swoim sercu.

(Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu).

W: (Modlitwa Anioła z Fatimy): O Boże mój, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i miłuję Ciebie. Proszę Cię o przebaczenie dla tych, którzy w Ciebie nie wierzą, Ciebie nie uwielbiają, nie ufają Tobie i Ciebie nie miłują.

Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty. W najgłębszej pokorze cześć Ci oddaję i ofiaruję Tobie Przenajdroższe Ciało i Krew, Duszę i Bóstwo Jezusa Chrystusa, obecnego na ołtarzach całego świata jako wynagrodzenie za zniewagi, świętokradztwa i obojętność, którymi jest On obrażany. Przez nieskończone zasługi Jego Najświętszego Serca i przez przyczynę Niepokalanego Serca Maryi, proszę Cię o łaskę nawrócenia biednych grzeszników.

P: Bądź uwielbiony, Jezu Chryste, głoszący królestwo Boże i wzywający do nawrócenia. Uwielbiamy Cię w darze Twojej obecności pośród nas wraz z Maryją, Twoją i naszą Matką. Wpatrzeni w Jej Niepokalane Serce, odpowiadając na Jej wezwanie, chcemy modlić się tajemnicami światła. Z Maryją, i Apostołami pragniemy wędrować z Tobą po palestyńskiej ziemi, by rozważać tajemnicę królestwa Bożego i nawracać się.

L1: Z Ewangelii według św. Mateusza: „Odtąd począł Jezus nauczać i mówić: «Nawracajcie się, albowiem bliskie jest królestwo niebieskie»” (Mt 4,17).

L2: „Królowanie Boga” i „nawrócenie człowieka” to dwie prawdy, które są ściśle ze sobą powiązane. Pierwsza wskazuje na dar, druga mówi o zadaniu. Pierwsza jest ogłoszeniem, że Bóg wszedł w życie ludzi, druga otwarciem serca na tę zbawczą obecność. Pragniemy pochylić się nad tymi prawdami rozważając trzecią tajemnicę światła. Zostaliśmy w niej zaproszeni do wędrowania z Jezusem, by wsłuchać się w Jego nauczanie o królestwie Bożym.

L1: Jezus uczy, że Królestwo Boże „nie jest z tego świata” (J 18,36), ale zaistniało na tym świecie. On przyniósł je z nieba na ziemię i pragnie zaszczerpić je w życiu ludzi. Nazywa siebie Siewcą. Sieje ziarno Bożego słowa na glebie ludzkich dusz. Jaką glebą są nasze serca? Czy są zdolne wydać stokrotny plon?

L2: Królestwo Boże jest jak ziarno wrzucone przez rolnika w ziemię, która wydaje z niego plon. Jezus przyrównuje je do ziarenka gorczycy i zaczynu

zakwaszającego mąkę przeznaczoną na chleb. Jest darem Boga. Jego rozwój w naszych sercach dokonuje się boską mocą. Czy potrafimy otworzyć Jezusowi serca, aby On w nich zamieszkał i dokonywał w nich tych niezwykłych dzieł?

L2: Boski Nauczyciel w kolejnej przypowieści przyrównuje królestwo Boże do skarbu ukrytego w roli i do drogocennej perły. Uczy, że jest ono zdolne ogarnąć całe nasze życie, uczynić nas bogatymi przed Bogiem, nauczyć radości z pracy w Bożej winnicy i służenia bliźnim otrzymanymi talentami. Czy potrafimy oddać wszystko dla królestwa Bożego?

L1: Jezus wyjaśnia, że królestwo Boże jest podobne także do zaginionej owcy i zagubionej drachmy. Trzeba go nieustannie i odważnie szukać i gorąco się o niego modlić. „Ojcze nasz... przyjdź królestwo Twoje” – powtarzamy codziennie. Prosimy o jego przyjście, choć wiemy, że jest ono pośród nas. Jest wszędzie, gdzie Chrystus został przyjęty i jest królem ludzkiego serca.

L2: Pozostajmy w ciszy przed Najświętszym Sakramentem. Wpatrujmy się w Jezusa, który głosi królestwo Boże i wzywa do nawrócenia. On chce, aby nasze serca były podobne do niepokalanego Serca Jego Najświętszej Matki. Dziękujemy Mu za Jej Niepokalane Poczucie i wynagradzajmy miłością za bluźnierstwa wypowiedane przeciw Niej.

Adoracja i medytacja w ciszy.

Śpiew: Niech nas ogarnie łaska, Panie, Twa lub inny.

CZĄSTKA RÓŻAŃCA

Matka Najświętsza prosiła, aby w pierwszą sobotę miesiąca odmówić cząstkę różańca. W modlitwie towarzyszy nam również intencja wynagradzająca za zniewagi, jakich Ona doznaje od ludzi. Dziś rozważamy tajemnice światła.

P: Rozważajmy tajemnice światła różańca świętego. Módlmy się z Maryją, która pragnie towarzyszyć nam, uczyć wsłuchiwanie się w nauczanie Syna.

Witaj Królowo. Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (3x). Chwała Ojcu.

Tajemnica pierwsza: Chrzest w Jordanie

L3: Maryjo, Jezus opuszcza swój dom i idzie nad Jordan. On, Mesjasz, Baranek Boży, który gładzi grzechy świata, umiłowany Syn Ojca niebieskiego, rozpoczyna nowy etap realizacji zbawczej misji. Już w wodach Jordanu zbliża się do grzeszników. Bierze ich grzechy na siebie. Identyfikuje się z naszą ludzką biedą. Matko, ucz nas do końca zaufać Jezusowi.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica druga: Cud w Kanie Galilejskiej

L3: Maryjo, Ty przyczyniasz się do tego, że Jezus dokonuje cudu. Przemiana wody w wino jest znakiem przemiany naszego życia. Jest także zapowiedzią tej największej przemiany: chleba i wina w Jego Ciało i Krew. Matko, ucz nas czynić wszystko, cokolwiek On nam mówi.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica trzecia: Głoszenie królestwa i wzywanie do nawrócenia

L3: Maryjo, Ty najlepiej wiesz, że Ojciec wciąż szuka nas, swoich dzieci. To wychodzenie bogatego w miłosierdzie Boga naprzeciw człowiekowi nosi imię Twojego Syna, Jezusa Chrystusa. On nieustannie staje obok nas i darzy nas pełnią łaski. Pomóż nam, Matko, uwierzyć i zaufać. Ucz nas przyjmować dar królestwa Bożego.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica czwarta: Przemienienie na Górze Tabor

L3: Maryjo, nie było Cię na górze Tabor. Ale przecież Ty, Niepokalanie Poczęta, już w czasie zwiastowania usłyszałaś, że moc Najwyższego Cię osłoni. Na Taborze uczniowie widzą przemienione oblicze Pana, osłania ich obłok i słyszą głos Ojca. Matko, wyproś nam łaskę zauroczenia pięknem Odkupiciela i wiernego trwania przy Nim także w godzinie męki.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

Tajemnica piąta: Ustanowienie Eucharystii

L3: Maryjo, Niewiasto Eucharystii, zawsze zasłuchana w słowo Boga, poświęcająca się całkowicie dziełu Syna, zjednoczona z Nim mocą Ducha Świętego. Uproś nam łaskę pełnego wiary i miłości uczestnictwa w Eucharystii. Niech w naszym sercu z mocą rozbrzmiewają słowa: „Bierzcie i jedzcie..., Bierzcie i pijcie...”. Niech udział w Eucharystii przedłuży się przez trwanie na adoracji Tego, który pośród nas pozostał.

L4: Ojcze nasz. Zdrowaś Mario (10x). Chwała Ojcu. O mój Jezu.

P: Wierzę w Boga.

(Można odmówić inne modlitwy, jeśli taka jest praktyka we wspólnocie. Jeśli modlitwa była przeżywana przed wystawionym Najświętszym Sakramentem, następuje błogosławieństwo).